

mig at sige i Fjor om, at alle vandbygningskyndige, som have et Navn i dette Land, ere enige om, at Gennemgravningen ved Hvide Sande er farlig, og at man ikke bør gaa længere end til Gammel Bjerregaard. Den Kommission, som afgav Betænkning i Aaret 1900, den sidste store Kommission, bestod af saadanne Mænd som Kontreadmiral Bruun, Vandbygningsdirektør Otterstrøm, Ingeniør ved Vandbygningsvæsenet Hommel, Havnekaptajn Drechsel, Havnebygmester H. C. V. Møller, Groserer Adolph, Skibsreder Carl, Oberstløjtnant Nøkkentved — vor forhenværende Kollega — og Kontorchef i Indenrigsministeriet Mortensen, den nuværende Departementschef, Generaldirektør Nordlien. Disse Mænd ere enige om at sætte deres Navne under, at det ikke gaar an at gennemgrave Tangen længere mod Nord end ved Bjerregaard. Der kan jeg ogsaa støtte mig paa den nuværende Vandbygningsdirektørs Udtalelser i Fjor i et Par Linier, som han tilsendte Finansudvalget, og som blev mig tilstillede et Par Minutter, før jeg den Gang skulde have Ordet. Naar jeg lægger alt dette sammen, kan jeg som sagt ikke forsvare at stemme for dette Forslag.

For Tydelighedens Skyld maa jeg gøre de ærede Medlemmer, som ere af samme Mening som jeg, opmærksomme paa, at de maa stemme for Underændringsforslag Nr. 229. Det kan ikke slaa til at stemme mod selve Forslaget, thi det om Skodbjergerne staaar ogsaa paa selve Finanslovsforslaget. Jeg skal indrømme, at jeg selv tænkte: Du kan vente at stemme mod Forslaget om Hvide Sande, men det slaar som sagt ikke til. Saa bliver Skodbjergerne staaende.

Jeg holder her i min Haand en Bog, som er udgiven af Ministeriet, af den daværende Vandbygningsdirektør Otterstrøm, hvori han klart viser, at Aaret 1892 var meget rigt paa Nedslag. Der var endog et Døgn, hvori der faldt 56,5 Millimeter, medens Gennemsnittet ellers er ved 37—38. Han viser, hvor lang Tid det tog, inden Vandet løb ud. Det var, efter at Gennemgravningen ved Nymindegab var foretagen, og han viser, at Oversvømmelserne ikke ere Fjordens Skyld, men selve Opstemningen i Skernaa-Deltaet, hvilket slet ikke kommer Fjorden ved. Kom med Vandet, har han mange Gange sagt, herud i Fjorden, saa skal Nymindegab nok tage det, og det beviser han med Tal.

Udenfor Betænkningen har jeg tilladt mig sammen med 14 ærede Medlemmer at

foreslaa en Bevilling til en lille Baadehavn ved Nymindegab paa 50,000 Kr. Det er noget, som jeg paa ingen mulige Maader har grebet ud af Luften. Der foreligger baade Tegninger, Overslag og Beregninger, og Andragendet har været tilstillet Ministeriet gentagne Gange, men det er ikke kommet videre. Jeg har før nævnt, at daværende Minister Hage lovede mig at tage denne Sag under nøje Overvejelse og syntes, at der var Mening i den Ting. Og jeg fik den Opfattelse, at han, dersom han var vedbleven at være Minister, vilde have stillet Forslag derom. Men saa gik han jo af. Denne Udtalelse vil han selvfølgelig godt staa ved endnu. De Folk, der have foreslaaet dette Anlæg, ere de samme Mænd, jeg før nævnte, fra Kommissionen af 1900. Det er meget vederhæftige Folk, naar det gælder de Forhold, vi her beskæftige os med. Efter at have gennemgaaet Sagens hele Historie og efter at have udtalt, at det ikke gaar an at komme nordligere end til Bjerregaard, foreslaa de en Baadehavn i Nymindestrømmen. For de synes, der skal gøres noget derovre. Den skal være i Td. Land stor, have 7 Fods Dybde og 70 Fods Munding ud imod selve Fjorden, den skal liggeovre ved den østre Side, der, hvor Baadene nu ligge fortojede. Den skulde være til Tjeneste for Fiskerbaadene, og samtidig skulde den være til Støtte for Sandpumpemateriellet, der skal have noget at støtte sig til ved Losning og Ladning, bl. a. naar Baadene skulle indtage Kulforsyning. En saadan Baadehavn anslaa de til 50,000 Kr. Derfor er dette Forslag ikke grebet ud af Luften. Tværtimod, det kunde ikke være faldet mig ind at stille dette Forslag, dersom det ikke var saa godt funderet, samt at der baade var Tegninger og Overslag. Det har som sagt været i Ministeriet, og alle de nævnte Mænd have anbefalet det. Jeg haaber derfor, at saavel den højtærede Minister som den højtærede Ordfører vil kunne udtale sig i Tilslutning til dette Forslag. Det vil være for mig et eklatant Bevis paa, at det er ramme Alvor ogsaa fra Administrationens Side, at man vil holde Nymindegab aabent.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at følge mig og stemme for Underændringsforslag Nr. 229, hvorved Hovedforslaget bortfalder. Saa er der et andet Sted ved Ændringsforslagene Nr. 88—89, hvor man kun stemmer over Foranstaltningerne med Hensyn til Sandpumpemateriellet ved Nymindegab.